

Appendices ad indices apostolorum discipulorumque

126 Τιμόθεος ὁ ἐπίσκοπος Ἐφέσου κατασταθεὶς ὑπὸ τοῦ μακαρίου Παύλου ἐξ ἔθνῶν ἦν, οὐκ ἐκ περιτομῆς, ᾧ καὶ πολλὰ μαρτυρεῖ Παῦλος νουθετῶν τὴν καλὴν ὁμολογίαν τοῦ δοθέντος αὐτῷ χαρίσματος φυλάξαι, ὃς καὶ ἐνδόξως ἐκεῖ ἐμαρτύρησεν. 127 Τίτος ἐπίσκοπος Κρήτης αὐτοῖς τοῖς Κρησὶ καὶ ταῖς πέριξ νήσοις ἐκήρυξε τὸ εὐαγγέλιον τοῦ κυρίου κάκεϊ θανῶν ἐτάφη. Κρήσκης ἐν Γαλλίαις ἐκήρυξε τὸ εὐαγγέλιον τοῦ κυρίου κάκεϊ θάπτεται. Ὁ εὐνοῦχος Κανδάκης τῆς βασιλείσης Αἰθιοπίων ἐν Ἀραβίᾳ τῇ εὐδαίμονι καὶ ἐν Ταπροβάνῃ νήσῳ καὶ ἐν ὄλῃ τῇ ἐρυθρᾷ ἐκήρυξε τὸ εὐαγγέλιον τοῦ κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ, λόγος δὲ ἔχει καὶ μεμαρτυρηκέναι αὐτὸν ἐνδόξως καὶ ταφῆναι ἐκεῖ· καὶ ἐστὶν αὐτοῦ τὸ κοιμητήριον ὄπλον ἀκαταμάχητον τοῖς πιστοῖς ἀλιτηρίων βαρβάρων, φυγαδευτήριον νόσους ἀπελαῦνον καὶ ἰάματα ἐνεργοῦν ἕως καὶ σήμερον. Ἐκ τῶν ἀποστόλων τοῦ σωτήρος τῶν ὁ γεγόνασιν, ὡς ἱστορεῖ Κλήμης ἐν πέμπτῃ τῶν ὑποτυπώσεων, Βαρνάβας, 128 Σωσθένης, Κηφᾶς ὁμώνυμος Πέτρῳ, Μαθθίας ὁ συγκαταριθμηθεὶς τοῖς ἑνδεκα, Εὐβουλος, Πούδης, Κρίσκης, ἐν τῇ β', Βαρσαβᾶς καὶ Λίνος, οὗ μέμνηται Παῦλος Τιμοθέῳ γράφων, Θαδδαῖος, Κλεόπας καὶ οἱ σὺν αὐτῷ.

Ταῦτα εἰσὶ τὰ ὀνόματα τῶν προχειρισθέντων διακόνων. α'. Στέφανος ὁ πρωτομάρτυς. β'. Φίλιππος. γ'. Πρόχωρος. δ'. Νικάνωρ. ε'. Τίμων. ς'. Παρμενᾶς. ζ'. καὶ Νικόλαος. Τῶν δὲ ὁ οἱ πρόκριτοὶ εἰσιν οὗτοι; Παῦλος, Μάρκος, Λουκᾶς, Τίτος, Κανδάκης ὁ εὐνοῦχος, Ἰωάννης βαπτιστής.

Δεῖ γινώσκειν τὸ πῶς συνεγράφησαν τὰ δ' εὐαγγέλια. Ὅτι μετὰ τὴν ἀνάληψιν τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ 129 τὸ κατὰ Ματθαῖον μετὰ ἔτη η', τὸ κατὰ Μάρκον μετὰ ἔτη ιβ', τὸ κατὰ Ἰωάννην μετὰ ἔτη λ' ἐπὶ Δομετιανοῦ τοῦ βασιλέως, τὸ κατὰ Λουκᾶν μετὰ ἔτη ιε'. Τὸ κατὰ Ματθαῖον εὐαγγέλιον ἐβραΐδι διαλέκτῳ γραφέν ὑπ' αὐτοῦ ἐν Ἱερουσαλήμ ἐξεδώθη, ἐρμηνεύθη δὲ ὑπὸ Ἰωάννου. Τὸ κατὰ Μάρκον ὑπηγορεύθη ὑπὸ Πέτρου ἐν Ῥώμῃ. Τὸ κατὰ Λουκᾶν ὑπηγορεύθη ὑπὸ Παύλου ἐν τῇ Ῥώμῃ. Τὸ κατὰ Ἰωάννην ἐν τοῖς χρόνοις Τραιανοῦ ὑπηγορεύθη ὑπὸ Ἰωάννου αὐτοῦ ἐπὶ Κομόδου, ἐν Πάτμῳ τῇ νήσῳ ἐγράφη. Τοῦ δὲ κατὰ Λουκᾶν ὑπὸ Λουκᾶ μαθητοῦ ὑπάρχοντος τοῦ ἀποστόλου Παύλου, οὗ μνημονεύων ὁ αὐτὸς ἀπόστολος ἐν τινὶ ἐπιστολῇ γράφει· ἀσπάζεται ὑμᾶς Λουκᾶς ὁ ἀγαπητὸς ἰατρός, καὶ τὰς πράξεις δὲ τῶν ἁγίων ἀποστόλων ὁ αὐτὸς εὐαγγελιστὴς συνεγράψατο. Οὔτε πλείονα τῶν ἀριθμῶν, οὔτε ἐλάττονα ἐνδέχεται αὐτὰ γενέσθαι. Τὸ μὲν γὰρ κατὰ Ἰωάννην εὐαγγέλιον τὴν ἀπὸ τοῦ πατρὸς ἡγεμωνικὴν αὐτοῦ καὶ πρακτικὴν καὶ ἔνδοξον γενεὰν 130 διηγεῖται· ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ λόγος, καὶ ὁ λόγος ἦν πρὸς τὸν θεὸν καὶ θεὸς ἦν ὁ λόγος, πάντα δι' αὐτοῦ ἐγένετο· διὰ τοῦτο εἰς ὁμοίωμα ἀετοῦ. Τὸ δὲ κατὰ Λουκᾶν ἄτε ἀπὸ ἱερατικοῦ χαρακτήρος ὑπάρχων ἀπὸ Ζαχαρίου ἤρξατο τοῦ ἱερέως λέγων· ἐγένετο ἐν ταῖς ἡμέραις Ἡρώδου, τοῦ βασιλέως τῆς Ἰουδαίας, ἱερεὺς τις ὀνόματι Ζαχαρίας ἐξ ἑφημερίας Ἀβιά, ἐπειδὴ κατὰ τὴν παλαιὰν τοῦ νόμου παράδοσιν οἱ ἱερεῖς ταύρους ἐκόμιζον· διὰ τοῦτο καὶ τὸ εἶδος αὐτοῦ ὡς μοσχόμορφον ἀνιστορίζεται. Ματθαῖος δὲ τὴν κατὰ ἄνθρωπον αὐτοῦ γένεσιν ἐξηγεῖται, βίβλος γενέσεως Ἰησοῦ Χριστοῦ υἱοῦ Ἀβραάμ, καὶ πάλιν τοῦ δὲ Ἰησοῦ Χριστοῦ γέννησιν οὕτως ἦν, ὅθεν καὶ ἀνθρωπόμορφον αὐτοῦ τὸ εὐαγγέλιον ἐξεικονίζεται. Μάρκος δὲ ἀπὸ τοῦ προφητικοῦ πνεύματος τοῦ ἐξ ὕψους ἐπιόντος ἐν τοῖς οὐρανοῖς τὴν ἀρχὴν ἐποιήσατο, ἀρχὴν λέγων τοῦ εὐαγγελίου, καθὼς γέγραπται ἐν τοῖς προφήταις· φωνὴ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ, τὴν προφητικὴν εἰκόνα τοῦ εὐαγγελίου, διὰ τοῦτο δεικνύς

καὶ τὴν ἐν τῇ ἐρήμῳ τοῦ λέοντος ἀνιστορίζων εἰκόνα· ἁγία τριάς ὁ θεὸς ἡμῶν σῶσον ἡμᾶς τῇ χάριτί σου. Μάρκος ὁ εὐαγγελιστής, ἐπίσκοπος Ἀλεξανδρέων. Λουκᾶς ὁ εὐαγγελιστής, οὗτοι οἱ δ' ἐκ τῶν ὁ τυγχάνουσιν διασκορπισθέντες ἐπὶ τῷ κηρύγματι ᾧ εἶπεν ὁ κύριος· ἂν μή τις οὐ φάγη μου τὴν σάρκα καὶ πῖνῃ μου τὸ αἷμα, οὐκ ἔστι 131 μου ἄξιος. Ἄλλ' ὁ μὲν διὰ Πέτρου, ὁ δὲ διὰ Παύλου πάλιν ἐπανακάμψαντες πρὸς κύριον εὐαγγελίσασθαι καταξιοῦνται ὑπὲρ οὗ καὶ ἐμαρτύρησαν, ὁ μὲν πυρποληθεὶς, ὁ δὲ σταυρωθεὶς ἐπὶ ἐλαίας.